

[Stegger Nielsen.]

grønlandske styrelsesorganer herhjemme og rigsdagens Grønlandsudvalg, i hvilket grønlanderne selv får faste repræsentanter.

Med disse bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg, hvad enkeltheder angår, som sagt tilslutter mig den højtærede statsministers udtalelser. Det er mit håb, at disse lovforslags ophøjelse til lov må opfylde deres formål og tjene det grønlandske folks interesser. Det har altid været målet for dansk styre i Grønland, og det skal altid være det. Jeg tror ikke, at de nye reformer vil udslætte grønlandernes egenart og kultur, og jeg ønsker heller ikke, det skal ske, men jeg håber, at de nye reformer vil give den en højnelse i både materiel og kulturel henseende og den ligestilling, som er påkrævet, og som er ønsket i Grønland. Jeg ser gerne, at grønlanderne knyttes nærmere til Danmark, som de gennem de skiftende tider har været trofaste overfor.

Vi, der har rejst og haft så mange oplevelser i det skønne land, Grønland, har mødt mange vidnesbyrd i den brave venlige befolkning om denne trofasthed mod Danmark.

Det er et forsøg, der gøres med denne lovgivning; meget ligger i det uvisse, og mange vanskeligheder, ikke mindst i overgangstiden, vil melde sig, men jeg tror, de vil blive overvundet. Grønlanderne må imidlertid forstå, at det gode resultat i høj grad vil afhænge af, at de selv yder deres gode medvirken. Denne lovgivnings gennemførelse er fra den danske rigsdags side en hjælp til selvhjælp.

Idet jeg da på mit partis vegne anbefaler disse lovforslag, som vi fra vor side ikke kræver behandlet i udvalg, til hurtig og velvillig behandling og vedtagelse, udtaler jeg det håb, at de nye reformer, der er en udstrakt vennehånd fra os til det grønlandske folk, må blive opfattet på denne måde og blive til gavn for Grønland og dermed Danmark til ære.

Halfdan Hendriksen: Om de 8 Grønlandsforslag, der i dag er til behandling i det høje ting, og ikke mindst om forudsætningerne og betingelserne for at føre disse for den grønlandske befolkning så betydningsfulde, ja, næsten revolutionerende bestemmelser ud i livet, kunne der holdes timelange foredrag. Imidlertid har den højtærede statsminister, både her i det høje ting og navnlig i sin fremsættelsestale i det andet høje ting, givet en så fyldig og udførlig redegørelse både for de forhandlinger, der har været ført med de grønlandske

repræsentanter for nedsættelsen af Grønlandskommissionen, og for de resultater, der er fremkommet gennem kommissionsarbejdet, og som bl. a. har nedfældet sig i de foreliggende 8 lovforslag, at det forekommer mig overflødig og unødvendigt — ligesom det også forekom tidligere ordførere — at gentage eller supplere disse oplysninger. Hertil kommer, at det høje tings medlemmer jo har haft lejlighed til at sætte sig ind i Grønlandskommissionens digre betænkning, der indeholder alle oplysninger af interesse til belysning af de spørgsmål, der ligger for.

Glædeligt er det at kunne konstatere den fuldkomne enighed i kommissionen såvel om de foreliggende forslags betimelighed og deres rigtighed som om de retningslinier, der bør følges vedrørende udviklingen i Grønland. Denne enighed mellem de grønlandske repræsentanter, repræsentanter for de politiske partier og repræsentanter for de ministerier, der er særlig interesserede i disse spørgsmåls behandling, samt direktøren for Grønlands styrelse, hvis indgående kendskab til grønlandske forhold naturligvis i høj grad har præget kommissionsarbejdet, står for mig og for mit parti som en garanti for, at det resultat, som kommissionen er nået til, er det rigtige. Under departementschef Kochs fortrinlige ledelse er alle spørgsmål af betydning for Grønlands fremtid blevet gennemdrøftet og belyst fra alle sider, og al den sagkundskab — både dansk og grønlandsk —, der kunne tænkes at kunne give bidrag til problemernes rette behandling, har været mobiliseret under forhandlingerne.

Under disse forhold, hvor man i enighed er nået frem til et resultat, som alle, der har deltaget i arbejdet, anser for godt og for at være det bedst mulige for det grønlandske folks fremtid, samtidig med at det knytter Grønlands befolkning endnu fastere til riget, synes det mig ikke, at det høje landsting behøver at nære nogen betænkelighed ved at vedtage disse forslag — og det gør det høje ting jo heller ikke.

Bestemmelserne i de mange forslag, hvis enkeltheder jeg af de af mig før nævnte grunde ikke skal komme nærmere ind på, har jo alle det formål hver på sit felt at tjene til gavn for den grønlandske befolkning. Det er mit håb, at bestemmelsernes gennemførelse vil medvirke til at løfte den grønlandske befolkning opad og fremad, og jeg deler ikke frygten for, at disse foranstaltninger behøver at medføre en for hurtig udvikling, således som den mindretalsbetænkning, der er afgivet i det andet høje